

dette Lovforslag er forelagt, og det er det Standpunkt, som man i dette Øjeblik maa staa paa. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at opstille en Begrænsning, saa er det en Sag, som ikke foreligger her i dette Øjeblik. Naar der kommer Spørgsmaal om andre Apanager, saa er først Øjeblikket kommet til at tage Standpunkt dertil; og saa staar man aldeles frit lige over for det. Her drejer det sig kun om at gaa frem i Analogi med, hvad der tidligere har fundet Sted.

Hørdum: Jeg vil blot gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Kerteminde (N. Andersen), som jo stadig taler om denne Lov. Nu har det ærede Medlem en Gang faaet det Kors at slæbe paa her i Livet, og det kan jo ogsaa have sin Betydning at være Talsmand derfor. Men det var dog langtfra nogen betryggende Begrundelse, det ærede Medlem fremkom med, idet der slet ikke var andet deri, end hvad han har sagt, hver Gang denne Lov har været til Behandling. Sa, der var ganske vist i Aar den Sætning om, at de politiske Forhold forhaabentlig nu gjorde det muligt at faa Loven gennemført. Jeg kender ikke noget til, om der er truffet nogen Aftale forud mellem de politiske Fraktioner i denne Retning; jeg tillader mig i alt Fald at betvivle det. Under alle Omstændigheder staar der ikke noget om det i Resolutionerne, som det ærede Medlem rigtig bemærkede for, saa det vil være et Spørgsmaal, om de Herrer absolut have forandret deres Hjerte og Vilje i den Henseende, fordi der er sluttet Forlig. Jeg antager dog, at det er en Del iblandt de Medlemmer, som have sluttet Forliget, der se paa Sagen paa samme Maade som jeg, det er jeg temmelig overbevist om, og hvis de da ville stemme efter deres Overbevisning, vil det ikke gaa saa let med Lovforslaget, som det ærede Medlem tror. Dertil kommer jo ogsaa, at det vilde have været ret uheldigt, om ærede Medlemmer, der tidligere have antaget, at der var nogen Grund til at give denne Apanage, havde høvnet sig paa Kronprinsens Søn og paa Prins Baldemar, fordi vi laa i et politisk Usvæ. Det forekommer mig, vilde være en ganske mærkværdig Fremgangsmaade. Jeg vilde under alle Omstændigheder ikke have været med dertil; havde jeg antaget — under hvilke politiske Forhold det saa end havde været — at Børnene havde et retfærdigt Krav paa Apanage, saa vilde jeg ikke lade det gaa ud over dem, hvad man nu end kunde have mod deres nærmeste. — Den ærede Konseilspræsident fremkom ikke med stort anden Be-

grundelse end den tidligere Konseilspræsident. Jeg tænkte mig nok, at det var dette Præcedens, der skulde være det afgørende. Det turde dog imidlertid være tvivlsomt, om man altid skal følge et saadant Præcedens. Jeg tror dog ikke, at vi saadan uden videre maa lade det til Lov, og det bliver jo omtrent til Lov, naar man bruger det som Grundlag for fremtidige Love. Jeg tror, der er megen Grund her i dette Tilfælde til at fravige det, og jeg tror saa meget mere dette, som vi, hvad jeg netop fremhævede, ere saa heldige her hjemme for nærværende Tid at have en meget velstående Kongefamilie. Jeg tror derfor, der er Grund til at fravige dette Præcedens, og der er særlig Grund til at forlade det, fordi vi ved Siden deraf have en tom Statskasse. Der er ikke Spor af Grund til aarlig at bruge 50,000 Kr. yderligere, som kunde spares, men der er god Grund til at bruge dem til mange andre Ting. Det er min fulde Overbevisning, at hvis jeg og min Partisælle her i Tinget i Løbet af Vinteren, naar Folk gaa og sulte og tørste paa Gaden, kom med et Forslag om en Understøttelse til dem af 50,000 Kr. af Statskassen, vilde det møde Modstand, man vilde sige: Nej, det maa vi spare, det gaar ikke an at inklade sig paa det. Men det turde dog være et Spørgsmaal, om det ikke var mere nødvendigt og berettiget at bruge disse Penges til dem, der gaa og sulte paa Gaden om Vinteren, som hverken have Husly eller noget at leve af, thi de have dog alle sammen været med til at tilvejebringe de Midler, der ligge i Statskassen. Naar man ser saaledes paa det, kan man ikke billige og ikke være med til, at der ødsles Penges bort paa den Maade, at man bevilger 50,000 Kr. mere aarlig til de kongelige Prinsere. Jeg beder derfor enhver under denne Sags Behandling, og naar der skal endelig afstemmes over den, om at stemme alene efter sin Følelse og Overbevisning om, hvad der er rigtigt, og ikke lade politiske Hensyn eller Forligshensyn gøre sig gældende. — Til det ærede Medlem for Sora Amts Ite Valgtreds (Lauridsen) maa jeg dog gøre en enkelt Bemærkning, der kun gaar ud paa, at jeg maa tage nogen Afstand fra den Slutning, han drog af mine Udtalelser. Det ærede Medlem sagde, at han sluttede deraf, at der ikke var et eneste Medlem af dette Ting, der ikke ansaa det for fornuftigst for Danmark at blive regeret monarkist. Det turde dog være tvivlsomt, om jeg kunde slutte mig dertil. Og jeg kan heller ikke betragte det som berettiget at drage den Slutning, at fordi jeg modarbejder Monarkiet og ønsker en anden Regerings-